

TARBIJAVAIKLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/26-05939
Otsuse kuupäev 22.07.2026
Komisjoni koosseis Keijo Lindeberg

Tarbija
Kaupleja Masku Baltic OÜ (11193203)

Tarbija nõue Tarbija soovib asja asendamist, mida tarbija on täpsustanud sooviga saada makstud raha eest eraldi diivan ja voodi.

Resolutsioon:

1. Rahuldada tarbija kaebus osaliselt.
2. Kohustada Maksu Baltic OÜ-d diivanvoodi asendama samaväärse diivanvoodiga.
3. Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Tarbija soetas 01.09.2025. a kauplejalet diivanvoodi Bellus Preston 4-div (arve nr 94002959) maksumusega 2253 eurot.

Tarbija sai toote kätte 10.11.2025. a ja on esitanud kauplejale 16.03.2026. a pretensiooni seoses tootel ilmnenud puudusega (voodi keskelt lohku vajunud ja kriuksub tugevalt). Tarbija heidab kauplejale ette, et ostes diivanvoodi sooviga kasutada seda igapäevase magamisasemena ei teavitatud teda, et diivanvoodi ei sobi igapäevaseks magamiseks. Samuti jäeti tarbija teavitamata puudustest, mis võivad tekkida.

Kaupleja vastuse järgselt märkis tarbija, et ostu sooritamisel ei teavitatud teda, et diivanvoodi ei sobi igapäevaseks magamiseks. Samuti ei selgitatud võimalikke kasutamisel ilmnevaid puudusi, sealhulgas mehhanismi keskosa vajumist, lohu tekkimist magamisel ega konstruktsioonist tulenevaid tugevaid helisid.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja on suhelnud pretensiooni teemal tootjaga ja tootja on kinnitanud ning kätte saanud pretensiooni ning tulenevalt sellest teinud otsuse saata diivanile uus mehhanism. Uus mehhanism on saabunud kauplejale ning hetkel ootab see vahetust.

Diivanvoodid on mõeldud eelkõige ajutiseks või juhuslikuks magamiseks ning need ei asenda täisväärtuslikku voodit igapäevaseks kasutamiseks. Mehhanismide konstruktsioon (traadid, vedrud ja liikuvad osad) on loodud tagama korrektse avanemise ja sulgumise ning seetõttu võib kasutamisel esineda teatud liikumist ja helisid (nt voodisse heitmisel, pööramisel või tõusmisel). Sellised helid on seda tüüpi toodete puhul tavapärased.

Kuna mehhanism on liikuv osa ning selle kandepind koosneb metall võrgust ning venivatest vedrustest, siis on kerge keskosa painumine loomulik, kui sinna lisada piisavalt raskust.

Müüja omalt poolt ei saanud ega ka kinnita, et tegu on või oleks 100% igapäevaseks magamiseks mõeldud diivaniga, kuna sellist diivanit pole kahjuks kaupleja valikus, mis asendaks 100% voodit. Müüja on kaupleja valikust näidanud ja esitlenud neid tooteid, mis olid voodi mehhanismiga ning klient on nende alusel teinud oma eelistuse ning teostanud näidise põhjal ka ostu.

Vastavalt saalinäidisele ja kliendile tarnitud diivanile on mõlemal diivanil sama mehhanism ning kliendil oli võimalik poes tutvuda selle konstruktsiooni ja avanemisest tuleneva häälega ennem ostu sooritamist. Antud hääle puhul pole tegu tootedefektiga, vaid mehhanismist tuleneva omadusega, kuna toode sisaldab mitmeid vedru- ja metalloosi, mis liikumisel teevad häält.

Komisjoni põhjendus:

Poolte vahel oli võlaõigusseaduse (VÕS) § 208 lg 1 kohaselt sõlmitud müügileping, mis vastab tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses.

VÕS § 217 lg 1 kohaselt peab ostjale üleantav asi vastama lepingutingimustele, eelkõige koguse, kvaliteedi, liigi, kirjelduse ja pakendi osas. Lepingutingimustele peavad vastama ka asja juurde kuuluvad dokumendid.

VÕS § 217 lg 2 p-de 1 ja 2 kohaselt ei vasta asi muu hulgas lepingutingimustele, kui asjal ei ole kokkulepitud omadusi või kokkuleppe puudumisel asja omaduste kohta ei sobi asi teatud eriliseks otstarbeks, milleks ostja seda vajab ja mida müüja lepingu sõlmimise ajal teadis või pidi teadma, kui ostja võis mõistlikult tugineda müüja erialastele oskustele või teadmistele, muul juhul aga otstarbeks, milleks seda liiki asju tavaliselt kasutatakse.

VÕS § 217¹ lg 1 kohaselt peab tarbijalemüügi korral asi vastama lepingutingimustele ning § 217¹ lg 3 p-de 1 ja 2 kohaselt peab asi sobima otstarbeks, milleks seda liiki asju tavaliselt kasutatakse, arvestades Euroopa Liidu ja Eesti õigust ning tehnilisi standardeid või nende puudumise korral konkreetsel tegevusalal kehtivaid valdkondlikke tegevusjuhendeid, samuti peab asi olema seda liiki asjadele tavaliselt omases koguses ja omase kvaliteedi ning tavaliste toimivusomadustega, sealhulgas vastupidavuse, kasutusviisi, ühilduvuse ja turvalisuse poolest, mida tarbija võib

mõistlikult eeldada, lähtudes asja olemusest ning arvestades müüja enda poolt või tema nimel või tehinguahela varasemates etappides osalenud muude isikute, sealhulgas tootja poolt asja suhtes avalikult tehtud avaldusi, eelkõige reklaamimisel või märgistusel.

VÕS § 218 lg 1 kohaselt vastutab müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, kui mittevastavus on olemas juhusliku hävimise ja kahjustumise riisiko ülemineku ajal ostjale, isegi kui mittevastavus ilmneb hiljem. Tarbijalemüügi puhul vastutab müüja asja ning digitaalse elemendiga asja korral ka selle digitaalse elemendi lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis on olemas asja ning digitaalse elemendiga asja korral ka selle digitaalse elemendi ostjale üleandmisel, isegi kui juhusliku hävimise ja kahjustumise riisiko üleminek lepitati kokku varasemaks ajaks.

VÕS § 218 lg 2 kohaselt vastutab tarbijalemüügi puhul müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest.

VÕS § 222 lg 1 kohaselt, kui asi ei vasta lepingutingimustele, võib ostja nõuda müüjalt asja parandamist või asendamist, kui valitud õiguskaitsevahendi kasutamine on võimalik ja sellega ei põhjustata müüjale võrreldes teise õiguskaitsevahendi kasutamisega ebaproportsionaalseid kulusid, arvestades kõiki asjaolusid, muu hulgas väärtust, mis asjal oleks olnud, kui lepingutingimustele mittevastavust ei esineks, lepingutingimustele mittevastavuse olulisust ning ostja võimalust kasutada teist õiguskaitsevahendit ilma märkimisväärse ebamugavuseta.

VÕS § 222 lg 4 kohaselt kannab müüja asja parandamisega või asendamisega seotud kulud, eelkõige veo-, posti-, töö-, reisi- ja materjalikulud. Kui parandamiseks või asendamiseks on vajalik sellise lepingutingimustele mittevastava asja eemaldamine, mis enne mittevastavuse ilmnemist oli oma laadile ja otstarbele vastavalt paigaldatud, hõlmab parandamise või asendamise kohustus ka kõnealuse asja eemaldamist ja asendava või parandatud asja paigaldamist või vastavate kulude kandmist.

Tarbija ostis 01.09.2025 diivanvoodi ja 10.11.2025 sai asja käte. 16.03.2025 esitas tarbija kauplusele pretensiooni seoses asjal ilmnunud puudustega. Käesoleval juhul on diivanvoodi ca peale 4 kuud kasutamist lohku vajunud ja kriuksub kasutamisel. Olukorras, kus diivanvoodil tekib ca 4 kuuga nähtav puudus ning kasutamisel teeb kasutamist segavat heli, ei vasta tarbijale müüdüdi diivanvoodi keskmisele kvaliteedile. Pooled pole sõlminud ka eraldi kokkulepet, mille kohaselt oleks diivanvoodi keskmisest halvema kvaliteediga.

Tulenevalt VÕS § 222 lg 1 võib tarbija valida, kas nõuda asja parandamist või asendamist. Hetkel nõuab tarbija asja asendamist, sest ei pea asja parandamist piisavaks lahenduseks. Nõuet täpsustas tarbija sooviga, saada makstud raha eest eraldi diivan ja voodi. Asja asendamise eesmärk on viia asi vastavusse leüingutingimustega. Müüja peab asendama puudusega asja lepingutingimustele vastava asjaga. Asendatav asi peb muuhulgas vastama algselt kokkulepitud liigile. Diivan ja voodi eraldi ei ole sama liiki asjad nagu diivanvoodi. Seega ei saa ostja nõuda diivanvoodi asendamist eraldi diivani ja voodiga.

Tarbija ja kaupleja vahelisest vestlusest nähtub, et kaupleja võttis ühendust tootjaga, kes oli valmis saatma uue mehhanismi. Seega on kaupleja pakkunud omalt poolt asja parandamist. Uus mehhanism on saabunud kauplejale ning ootab vahetust. Seega võib hetkel tulla kõne alla asjolu, et asja asendamine võrreldes parandamisega on kaupleja jaoks ebamõistlikult kulukas. Samas kuna kaupleja pole seda väitnud, siis saab tarbija nõuda asja asendamist.

Eeltoodust tulenevalt kuulub tarbija nõue osaliselt rahuldamisele ning kaupleja peab ostetud diivanvoodi asendama.

TKS § 60 lg 2 kohaselt, kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Keijo Lindeberg

/allkirjastatud digitaalselt/